

opusdei.org

Prelaadi kiri (mai 2015)

Piiskop Javier Echevarria soovib oma maikuu kirjas, et "otsiksime pelgupaika palves, et võiksime sel moel parandada ka kõige pisemad mõrad perekonnaliikmete vahel."

01.05.2015

Minu armsaimad, hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

Maikuu algus, mis paljudes maades on Jumalaemale pühendatud, tuletab meile meelde, et peame igal pool

Naatsareti õhkkonda levitama, see tähendab püha perekonna käitumisviisi ja vooresi, eelkõige selle eeskujuga, mida Maarja meile annab.

Täna on Joosepi töömehe mälestuspäev, mehe, kellele Jumal usaldas Jeesuse ja Maarja, maailma suurimad aarded. See püha on tõeline värav maarjale pühendatud kuusse ja kutsub meid Naatsareti majja sisse astuma. Ärgem unustagem, et see kodu, mis on kiriku näol tõeline Jumala perekond, elab edasi; ta elab edasi kõikide kristlaste peredes ja *selles väikeses perekonnas* kiriku rüpes, Opus Dei prelaturis.

Palvetagem sellel mariaanlikul aastal püsiva kindluse ja kavatsusega perekonna eest, et see Jumala plaane levitaks ja jumalikku eeskujut edasi kannaks, ja tooks meie silme ette seda, mis toimus Naatsaretis ja kõigis

kohtades, kus Jeesus end väsitavatest reisidest välja puhkas. Ja loomulikult meenutagem Betaania maja, kus Laatsarus, Marta ja Maarja talle öömaja pakkusid ja kus Jeesus puhata sai ja kus kõik oma parima andsid, mis neil pakkuda oli.

Seepärast nimetas meie Isa, nagu me väga hästi teame, meie tabernaaklit *Betaaniaks*. Ta rääkis alati, et peame seal Jeesust Tähelepanu ja armastusega kohtlema ja koos Maarja ja Joosepiga tema poole palvetama.

Vaatamata sellele, kui me oma peredes igal hetkel püüame luua õhkkonda, mis iseloomustas Püha Perekonda, ei maksa imestada, kui me siiski ei suuda igal ajal seal valitsevat rahu saavutada. Mõelgem näiteks sellele, mida tundsid Maarja ja Joosep, kui nad Heroodese eest elu eest põgenema pidid; ja ärgem unustagem, et algkiriku kirjelduste kõrval esimeste kristlaste

harmoonilisest elust ei puudu ka leheküljed, mis räägivad mustadest pilvedest, mis neilt rahu viisid, olgu see siis tagakiusamiste või mittemõistmise pärast, või isegi mõnede koguduseliikmete imeliku ebamõõduka käitumise pärast. Ometi tulid nad Püha Vaimu abiga kõigest võitjana välja ja jäid Kristusele truuks.

Perekonna sees võivad erimeelused esile tulla ja häirida vastastikust armastust, mis iseloomustab usuinimeste elu. Siis tasub otsida abi palvest, et parandada kõige väiksemgi haav perekonnaliikmete vahel ning samuti ühiskonna heaolule kaasa aidata, sest "tegelikult valitseb tihe seos rahva lootuse ja sugupõlvade harmoonia vahel"[1] Paavst on öelnud veel: " Perekonnas laste vahel tekkiv vennalikkuse side kasvatab avatust teiste suhtes ning on vabaduse ja rahu kooliks. (...) Perekonnas õdede vendade keskel

õpitakse inimlikku
kooseksisteerimist, nii nagu
ühiskond elama peaks."[2]

Püha Josemaria viimastel eluaastatel
tulid tema juurde paljud inimesed ja
jutustasid oma suurtest ja väikestest
probleemidest ning küsisid temalt
nõu. Sageli olid nendeks isad ja
emad, kes elasid läbi raskeid aegu,
sest lapsed olid puberteedi ajal
natuke peast segi läinud. Meie
Asutaja püüdis neid rahustada ja
rääkis, et selles eas noored on alati
olnud vastuolulised, kuid viimasel
ajal on see võtnud teised mõõtmed.
Kuid samuti nagu enne, on palve
kõrval ka sarnane ravivahend
olemas: " Ma soovitan rahu säilitada,
mitte lihtsalt kõrvakiile anda. Sa
ärritud, sa kannatad, sest sa
armastad neid, kuid siis pead sa jälle
maha rahunema. Ole pisut
kannatlikum, räägi nendega alles siis
kui oled rahunenud ja nelja silma all.
Ära alanda neid teiste õdede-

vendade ees. Räägi nendega ja selgita, et kui nad Jumalale meeldida tahavad, peaksid nad teistmoodi käituma. Nii kasvatad sa neid ja hiljem oskavad nad elada heade kristlastena, heade isade ja emadena, kui Jumal neid sinna juhatab. Eelkõige tuleks vältida kaht ekstreemset asja: liigset headust ja liigset rangust." [3]

Püha Josemaria võttis selle käitumisviisi Evangeeliumist. Tema vestlustes lapsevanematega võime kergelt aimata Jeesuse vihjet vennalikule manitsusele, kuigi neil juhtudel otseselt seda nime ei kasutata. Opus Deis peaksime me kõik püüdma seda kristliku ligimesearmastuse kommet järgida, mis Kristuse õpetusest tuleneb. Nii võime kõhklemata aru saada, miks küsis meie Isa alati: *Kas olete teinud vennalikku manitsust?*

Me teame Pühast Kirjast, et püha Joosep sai unes taevaliku ilmutuse; sellele toetudes ütleb Paavst, et "perekond ilma unelmateta oleks võimatu. Kui perekond kaotaks võime unistada, ei kasva lapsed ega kasva ka armastus, elu muutub nõrgemaks ja kustub." [4] Ta soovitab vanematel igal õhtul enne magamaminekut endalt küsida: " Kas ma olen oma laste tulevikust unistanud? Kas ma olen täna oma mehe või naise armastusest unistanud? Kas olen unes näinud oma vanemaid ja vanavanemaid, kes on ajaloo minuni välja viinud? [5]

Seda küsimust võib igaüks endale ühel või teisel viisil esitada. Mõelgem iga päev, kas me palvetame oma Opus Dei vendade ja õdede eest, oma perekondade eest, inimeste eest, kes meie koolitusvahenditel osalevad, kas palume Jumalalt neile parimat; kas mõtiskleme palves selle üle, kuidas me neid aidata võiksime... kas

oleme võimelised ilma vastutasu ootamata teiste heaks midagi tegema: nad ju juba armastavad meid! Apostlite tegudes öeldakse: *Ja apostlid tunnistasid suure väega Issanda Jeesuse ülestõusmist, ja suur arm oli nende kõikide peal.* [6] Püha Vaimu kohalolekul ületasid nad optimistlikult takistused, mis nende töös ette tulid ning olid isegi rõõmsad, et neid oli väärt arvatud kannatama teotust selle nime pärast. [7] See vaimne tugevus, see raskustes kasvamine muutus veelgi tugevamaks Jeesuse Ema armastava ettehoolduse kaudu. Maarja on meie kõikide Ema. Kui Püha Vaim Nelipühil saabus, usaldasid nad teda veel rohkem. Meie Isa kirjutab: "Jüngrite palve saadab Maarja palvet: see on väga ühtse perekonna palve." [8] Nii peaksime ka meie toimima, eriti traditsiooniliste maikuu palverännakute ajal, mida teeme sel aastal erilise intentsiooniga: usaldades oma

palved oktoobrikuus aset leidva
Perekonnasinodi eest meie Ema
kättesse.

Muide homme on just selle maikuu
palverännaku traditsiooni
kaheksakümnes aastapäev, mis on
saanud juba miljonitele inimestele
kogu maailmas meeldivaks
harjumuseks. Meenutades ühel
viimastest aastatest, pärast mitmeid
aastaid oma külaskäiku Sonsolesse
2.mail 1935 aastal, märkis püha
Josemaria: "Palvetagem sel algaval
kuul palju Jumalaema poole. Maikuu
palverännakud on midagi imelist.
Eile olin ma Sonsoles´es ja mõtlesin
endamisi: kui kõik maailma inimesed
– Euroopas, Aasias, Aafrika,
Ameerikas ja Okeaanias –
palverännaku teeksid ja üksteise
järel siia Sonsolesesse tuleksid, siis
oleks 1. Jaanuarist kuni
31.detsembrini siin üks pidev
inimeste vool.[9]

Palvetagem vagalt koos kõikide panusega, tihedalt ühenduses paavsti, piiskoppide ja kõigi kristlastega kiriku, maailma, perekondade ja kogu ühiskonna eest. Nii arenevad edasi kõik isiklikud ja kollektiivsed initsiatiivid ja levivad väga tõhusalt. Meie Isa andis väga selgelt mõista, et "kõik apostellikud algatused ja tööriistad, nende teel kandmine, onus et carga, on kõikide au ja koorem (...), numeraaride, assotseerunud liikmete, supernumeraaride ja ka kaastöötajate. Need kes mõtlevad, et algatuste tegemine on ainult numeraaride asi, eksivad kõvasti, neil on vilets vaim ja nad on pisut laia joonega. Meie apostellikust innukusest rääkides, peab olema alati võimalik meie kohta öelda nagu mainitakse Apostlite tegudes: multitúdinis autem credéntium erat cor unum et ánima una (Apg 4, 32), Ja usklike kogul oli üks süda ja üks hing."

Aprillikuu eelviimasel nädalal olin ma Valencias, kus pidasin piiskopi kutsel katedraalis tänumissa Don Alvaro õndsakskuulutamise puhul. Peale selle tegin ma ettekande tema tööst Vatikani II Kirikukogu ajal ja osalesin paljudel kohtumistel oma tütarde, poegade ja paljude teiste inimestega. Aidake mul Jumalat nende vaimulike viljade eest tänada, mida ta kindlasti võimaldab. Tänaagem ka selle eest, et võin hulgaliselt teie vendi, numeraare 9.mail Püha Eugenio kirikus preestriks pühitseda! *Deo omnis gloria!* Minu tütred ja pojad, ma lõpetan oma kirja, mõeldes Püha Josemaria Noveenile maikuus 1970. Aastal Guadalupe Neitsi juures. Ta sõitis siis Mehhikosse, et palvetada kiriku, Püha Isa ja Opus Dei eest. Ja kui suured viljad olid sellel palverännakul! Jumala armu ja Neitsi Maarja eestkoste läbi küpseb ka edaspidi palju vilju, kui järgime päevast päeva meie Isa samme, nii

nagu tegi seda Don Alvaro suure
lojaalsusega. Palvetagem tema
eestkostet ka 12. mail, mil me
esmakordselt tema liturgilist
tähtpäeva tähistame.

Ma õnnistan teid oma armastusega ja
palun taas teie palveid.

Teie Isa

+Javier Echevarria

Rooma, 1.mai 2015

[1] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 11.2.2015

[2] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 18.2.2015

[3] Püha Josemaria, Perekondliku
kohtumise märkmed, 24.11.1972

[4] Paavst Frantsiskus, Kohtumine
perekondadega Filipiinidel, 16.1.2015

[5] Sama

[6]Ap. 4,33

[7] Sama 5,41

[8] Püha Josemaria, *Kristus möödub*,
Nr.141

[9] Püha Josemaria, Perekondliku
kohtumise märkmed, 29.4.1969

[10] Püha Josemaria, *Kiri 31.5.1954*,
Nr.34

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-mai-2015/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-mai-2015/)
(28.10.2025)